

herunder adoptivbørn og stifbørn, jfr. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Forsørgelsespligten over for stifbørn er betinget af, at disse er født før ægteskabet og medtages til forsørgelse i det fælles hjem.

Stk. 3. Over for børn født uden for ægteskab har faderen eller den, der i medfør af lov nr. 131 af 7. maj 1937 § 14, stk. 2, er anset som bidragspligtig til et sådant barn, ikke forsørgelsespligt, medmindre han i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og børn uden for ægteskab har fået barnet udleveret til forsørgelse, eller barnet er frugt af en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse. I sidstnævnte tilfælde hviler forsørgelsespligten udelukkende på faderen eller den bidragspligtige.

Stk. 4. Ægtefællers indbyrdes forsørgelsespligt over for det offentlige vedvarer for ægtemandens vedkommende, indtil ægteskabet ophæves endeligt, medens hustruens forsørgelsespligt ophører, når hun kan betragtes som forladt af manden, eller der er opnået separation eller skilsmisse. Forsørgelsespligten over for børn i henhold til foranstående bestemmelser bortfalder ved adoption eller for døtres vedkommende ved indgåelse af ægteskab før det fyldte 18. år. Forsørgelsespligten over for stifbørn ophører endvidere, såfremt barnets egen i ægteskab indtrådte fader eller moder afgår ved døden, eller såfremt der er opnået separation eller skilsmisse.

§ 26. Når der ydes hjælp af det offentlige, kan det pålægges den forsørgelsespligtige at yde betaling til forsørgelsespligtens opfyldelse efter hans betalingssevne i den periode, hjælpen vedrører. Sådant betaling kan tillige kræves af den, der efter at være fyldt 18 år eller at have indgået ægteskab er under institutionsforsorg eller anden forsorg uden for hjemmet i henhold til denne lov eller i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg. Ved fastsættelsen af sådanne bidrag vil der være at tage hensyn til den forpligtedes arbejdsmuligheder og andre omstændigheder, der herved egner sig til at tages i betragtning, derunder omfanget af den hjælp, det offentlige må yde. Socialministeren fastsætter årligt vejledende takster for forældrenes betaling for børn, der er anbragt uden for deres hjem i henhold til lov om

børne- og ungdomsforsorg. Socialministeren fastsætter ligeledes takster for betaling for ophold under særforborg, jfr. § 70 og lov nr. 77 af 14. marts 1934.

§ 27. Den hjælp, der af det offentlige efter denne lov ydes en person, over for hvem en anden har forsørgelsespligt, betragtes tillige som oppebåret af denne sidste.

B. Begrænset forsørgelsespligt.

§ 28. Såfremt faderen eller den, som er anset som bidragspligtig til et uden for ægteskab født barn, ikke har forsørgelsespligt over for barnet efter reglerne i § 25, stk. 3, kan der pålægges vedkommende at yde betaling til det offentlige for udgifter vedrørende barnets forsørgelse.

Stk. 2. Betalingen fastsættes normalt til de i § 87, stk. 1, angivne beløb. Dette gælder også, selvom vedkommende selv måtte være trængende til offentlig hjælp.

§ 29. Den i § 28, stk. 2, omhandlede betaling kan andrage et beløb svarende til summen af en faders og moders bidrag, jfr. § 87, stk. 1, hvis faderen eller den bidragspligtige er bemedlet, eller hvis barnets moder er død, har forladt landet eller ikke kan findes, og den tilbageblevne ikke har overtaget barnets forsørgelse, hvor dette lovligt kan ske.

C. Nærmere regler om fremgangsmåden m. v. ved udfærdigelse af betalingsresolutioner.

§ 30. Størrelsen af betalingen i henhold til § 26 fastsættes af det sociale udvalg i forsørgerens opholdskommune i følgende tilfælde:

1) hvor der ydes hjælp til den ene af to samlevende ægtefæller;

2) hvor forsørgeren i øvrigt sørger for sin familie, men ikke kan udrede hele udgiften i tilfælde, hvor han selv eller medlemmer af familien for offentlig regning skal anbringes på hospital, sygehjem eller under særforborg, herunder i kontrolleret familiepleje, eller i øvrigt undergives kur eller pleje uden for hjemmet. I disse tilfælde kan der kræves betaling af forsørgeren, når opholdet må antages ikke at ville blive ganske kortvarigt.